

REGLUGERÐ

um framlag til hitaveitna til jöfnunar á húshitunarkostnaði.

1. gr.

Heimilt er að greiða framlag úr ríkissjóði þeim aðilum, sem reka hitaveitur eða hyggjast setja á stofn hitaveitur, ef orkuverð þeirra er metið hærra en sem nemur hitunarkostnaði með olíu að fráðregnum olústyrk.

Framlag skal þó ekki greitt, nema hitaveitan sé metin hagkvæmari en aðrir kostir upphitunar á viðkomandi svæði.

2. gr.

Hitaveitur samkvæmt reglugerð þessari teljast veitur, sem starfa samkvæmt starfsleyfi iðnaðarráðuneytisins og selja heitt vatn til upphitunar.

3. gr.

Stefnt skal að því, að framlag skv. 1. gr. verði sú upphæð, sem stofnkostnaður hitaveitu þarf að lækka um, til þess að matsverð orku til íbúðarhúsa verði 90% af hitunarkostnaði með olíu að fráðregnum olústyrk.

Framlagið skal þó aldrei vera hærra en 15% af heildarstofnkostnaði hitaveitunnar.

4. gr.

Orkuverð hitaveitu skal metið með hliðsjón af áætludum stofnkostnaði, upphituðu íbúðarhúsrými, reksturskostnaði og orkukaupum.

Stofnkostnaður er hér skilgreindur sá hluti heildarstofnkostnaðar, sem tilheyrir íbúðarhúsrými. Heildarstofnkostnaður skiptist í hlutfalli við orkusölu til íbúðarhúsrýmis og annars húsrýmis.

Fjármagnskostnaður miðast við 10 ára jafnar afskriftir á borholum og borholudælum en 25 ára jafnar afskriftir á öðrum mannvirkjum hitaveitu og 6% reiknivöxtum. Fjármagnskostnaður reiknast af endurmetnum stofnkostnaði á umsóknarári sbr. 6 og 7 gr.

Reksturskostnaður telst vera 1,5% af stofnkostnaði. Orkukaup hitaveitu eru kostnaður vegna olíu, raforku og heits vatns.

5. gr.

Hitunarkostnaður með olíu að fráðregnum olústyrk skal miðast við 13 lítra olíunotkun á rúmmetra íbúðarhúsrýmis á ári að fráðregnum einum olústyrk fyrir hverja 100 m³ þess íbúðarhúsrýmis, sem tengist veitunni.

6. gr.

Stofn- og reksturskostnaður hitaveitu skv. 4. gr. skal vera á verðlagi vísitölu byggingarkostnaðar þegar umsókn um framlag berst iðnaðarráðuneytinu. Olíuverð og olústyrkir skv. 5. gr. skulu miðast við sama verðlag.

7. gr.

Umsóknir um framlag skv. 1. gr. skulu sendar iðnaðarráðuneytinu fyrir 1. ágúst ár hvert. Þeim skal fylgja áætlun yfir eftirtalda þætti:

- a. heildarstofnkostnað við veituna og yfirlit yfir áætlaðar framkvæmdir næstu 4 ár.
- b. reksturskostnað við hitaveituna.
- c. heildarrúmmetrafjöldi íbúðarhúsrýmis, sem tengist hitaveitunni miðað við fasteignamat.
- d. hlutfall orkunotkunar íbúðarhúsrýmis skv. c-lið af heildarnotkun orku frá heitaveitunni.
- e. greiðsluáætlun til 10 ára.

8. gr.

Framlag skv. 1. gr. greiðist á allt að 3 árum. Framlögin eru verðtryggð miðað við byggingarvísitölu. Ef fjárveitingar á fjárlögum nægja ekki til að greiða áætluð framlög, skal minnka þau að tiltölu.

Áður greitt framlag samkvæmt reglugerð nr. 510/1980 skal draga frá framlagi samkvæmt þessari grein og skal reikna þau til sama verðlags miðað við byggingarvísitölu.

9. gr.

Hitaveita, sem fær framlag samkvæmt þessari reglugerð skal í skemmst 10 ár hafa gjaldskrá fyrir íbúðir sem að lágmarki samsvarar því matsverði á orku sem segir í 3. gr.

10. gr.

Reglugerð þessi er sett með heimild í 15. gr. laga nr. 53/1980 um jöfnun og lækkun hitunarkostnaðar og öðlast hún þegar gildi.

Íðnaðarráðuneytið, 28. janúar 1983.

Hjörleifur Guttormsson.

Páll Flygenring.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð um niðurjöfnun og innheimtu vatnsskatts á Blönduósi nr. 197 7. júlí 1972 sbr. reglugerð nr. 86 24. janúar 1979.

1. gr.

2. mgr. 2. gr. orðist svo:

Húseigandi skal einnig greiða tengigjald til vatnsveitunnar áður en tenging fer fram og skal það miðast við rúmmál húss hans að utanmáli. Er gjaldið kr. 210,00 á hvern rúmmetra húss og er það miðað við byggingarvísitölu 1 140 stig, en heimilt er hreppsnefnd að hækka það eða lækka í samræmi við breytingar á byggingarvísitölunni.

2. gr.

3. gr. orðist svo:

Vatnsskatt skal greiða af öllum húseignum á vatnsveitusvæðinu, sem virtar eru til fasteignamats og vatni er veitt í eða næst til vatnsæða frá og nemur hann árlega sem næst 0,15% (0,15 af hundraði) fasteignamats, þ. e. a. s. af mati mannvirkja ásamt mati lóðar. Vatnsskattur skal ekki vera lægri en kr. 250,00 árlega.

3. gr.

2. mgr. 4. gr. orðist svo:

Þar sem um tímabundna eða sérstaklega mikla vatnsnotkun er að ræða er heimilt að setja upp rennslismæla. Skal þar innheimta auk vatnsskatts gjald fyrir hvern rúmmetra vatns skv. mæli eða áætlun vatnsveitunnar kr. 1,50. Ef ekki eru rennslismælur skal gjald þetta innheimt sem hér segir auk vatnsskatts:

- a. Sé vatn látið af hendi úr brunahönum eða öðrum vatnstökustöðum sem almennur vatnsskattur er ekki greiddur af. Þar á meðal til skipa og báta í Blönduósshöfn, skal endurgjaldið vera kr. 3,00 pr. m³.